

RGD. 61-13/14/IW

Gdańsk, 22 grudnia 2014 r.

DECYZJA NR RGD - 22/2014

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz § 2 pkt 4 i § 5 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887),

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

po przeprowadzeniu przeciwko Zakładowi Gospodarki Komunalnej w Rzeczenicy Sp. z o.o. z siedzibą w Rzeczenicy postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów:

- I. Na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.), **po uprawdopodobnieniu stosowania** przez Zakład Gospodarki Komunalnej w Rzeczenicy Sp. z o.o. praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegających na:

1. Stosowaniu we wzorcach umownych zatytułowanych:

- 1.1 *Umowa o dostawę wody i odprowadzanie ścieków i Umowa o dostawę wody postanowienia o treści: Rozliczenie należności przysługujących Usługodawcy od Usługobiorcy za świadczone usługi następuje według poniższych zasad:(...) w razie niesprawności wodomierza ilość pobranej wody ustala się na podstawie zużycia równego średniemu zużyciu w okresie ostatnich sześciu miesięcy poprzedzających ujawnienie niesprawności wodomierza, a jeśli jest to niemożliwe - na podstawie średniego zużycia wody w analogicznym okresie roku ubiegłego, co może zostać uznane za niezgodne z § 18 rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. z 2006 r., Nr 127, poz. 886) i naruszające art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,*
- 1.2 *Umowa o dostawę wody i odprowadzanie ścieków, Umowa o dostawę wody i Umowa o odprowadzanie ścieków postanowień o treści: Usługobiorcy dokonują zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie wskazanym w fakturze VAT(...), co może zostać uznane za niezgodne z § 17 rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz.U. z 2006 r., Nr 127, poz. 886) i naruszające art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,*
- 1.3 *Umowa o dostawę wody i odprowadzanie ścieków, Umowa o dostawę wody i Umowa o odprowadzanie ścieków postanowień o treści: Umowa może być rozwiązana:(...) przez Usługodawcę z trzymiesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego, co może zostać uznane za*

niezgodne z art. 6 ust. 3 pkt 6 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 z późn. zm.) w zakresie określenia warunków wypowiedzenia umowy i naruszające art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

2. Naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez niezamieszczenie we wzorcach umownych zatytułowanych *Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* postanowień dotyczących:

2.1 ustaleń zawartych w zezwoleniu na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, tj.: daty podjęcia działalności, obszaru działalności, wymagań w zakresie jakości usług wodociągowo - kanalizacyjnych, warunków, zakresu i trybu kontroli realizacji zezwolenia i przestrzegania regulaminu, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, warunków wprowadzania ograniczeń dostarczania wody w przypadku wystąpienia jej niedoboru, zobowiązania do prowadzenia przez przedsiębiorstwo wodociągowo - kanalizacyjne racjonalnej gospodarki w zakresie działalności objętej zezwoleniem, warunków cofnięcia zezwolenia, warunków dotyczących okoliczności, w których zezwolenie może być cofnięte bez odszkodowania, który to obowiązek wynika z art. 6 ust. 3 pkt 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, w związku z jej art. 18, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów,

2.2 praw i obowiązków stron umowy w zakresie dotyczącym standardów i terminów rozpatrywania zgłaszanych przez konsumentów reklamacji, wbrew wymogowi określonemu w art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów,

3. Pobieraniu od osób chcących przyłączyć swoje nieruchomości do sieci wodociągowo-kanalizacyjnej eksploatowanej przez Spółkę, następujących opłat za czynności administracyjno - techniczne, które nie zostały uwzględnione w katalogu warunków przyłączenia nieruchomości do sieci wodociągowo - kanalizacyjnej wynikającym z art. 15 ust. 4 w związku z art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (j.t. Dz. U. z 2006r. Nr 123, poz. 858 z późn. zm.):

- za odbiór przyłącza wodociągowego i kanalizacyjnego,
- za wydanie warunków technicznych,
- uzgodnienie dokumentacji,

co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

oraz po przyjęciu zobowiązania ww. przedsiębiorcy do:

A. podjęcia następujących działań zmierzających do zaniechania stosowania zarzucanych praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w:

a) punkcie I ppkt 1 sentencji decyzji, poprzez opracowanie i wprowadzenie do obrotu z konsumentami nowych wzorców umownych, zatytułowanych *Umowa o dostawę wody i odprowadzanie ścieków*, *Umowa o dostawę wody i Umowa o odprowadzanie ścieków*, w których postanowieniom wymienionym w punkcie I ppkt 1 sentencji zostanie nadane odpowiednio następujące brzmienie:

- 1) Ilość pobranej wody ustala się na podstawie wskazań wodomierza głównego, w razie niesprawności wodomierza ilość pobranej wody ustala się na podstawie zużycia wody równego średniemu zużyciu w okresie 3 miesięcy poprzedzających ujawnienie niesprawności wodomierza, a jeśli jest to możliwe - na podstawie średniego zużycia wody w analogicznym okresie roku ubiegłego,
  - 2) Usługobiorcy dokonują zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie wskazanym w fakturze VAT, nie krótszym jednak niż 14 dni od daty jej wysłania lub dostarczenia w inny sposób na rachunek bankowy wskazany na fakturze,
  - 3) Umowa może być rozwiązana:(...) przez Usługodawcę z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia w przypadku zaistnienia okoliczności określonych w art. 8 ust 1. Ustawy z 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków,
- b) punkcie I ppkt 2 sentencji decyzji poprzez opracowanie i wprowadzenie do obrotu z konsumentami nowych wzorców umownych zatytułowanych *Umowa o dostawę wody i odprowadzanie ścieków, Umowa o dostawę wody i Umowa o odprowadzanie ścieków*:
- 1) do których załącznikiem będzie wyciąg z zezwolenia na prowadzenie przez Spółkę działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków udzielonego decyzją Wójta Gminy Rzeczenica nr OS.7031.1.2012 z dnia marca 2012 r.,
  - 2) w których zostanie umieszczone postanowienie o treści: *Usługobiorca ma prawo zgłaszania reklamacji dotyczących sposobu wykonywania przez Usługodawcę umowy, w szczególności ilości i jakości świadczonych usług oraz wysokości opłat za te usługi. Reklamacja jest zgłaszana w formie pisemnej w terminie 30 dni od dnia wykrycia wady stanowiącej podstawę reklamacji. Usługodawca jest zobowiązany rozpatrzyć reklamację bez zbędnej zwłoki w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia w siedzibie Usługodawcy lub doręczenia reklamacji,*
- c) punkcie I ppkt 3 sentencji poprzez zmianę uchwały Zarządu nr 3/03/2012 z dnia 12 marca 2012 r. w sprawie cennika usług świadczonych przez Zakład Gospodarki Komunalnej w Rzeczenicy Sp. z o.o. i zaniechanie pobierania od osób chcących przyłączyć swoje nieruchomości do sieci wodociągowo - kanalizacyjnej eksploatowanej przez Spółkę, opłat za czynności administracyjno - techniczne, które nie zostały uwzględnione w katalogu warunków przyłączenia nieruchomości do sieci wodociągowo - kanalizacyjnej, tj. za odbiór przyłącza wodociągowego i kanalizacyjnego, za wydanie warunków technicznych i uzgodnienie dokumentacji.
- B. **przedłożenia wszystkim konsumentom, z którymi umowy nadal obowiązują, propozycji zmiany kwestionowanych postanowień w wykonywanych umowach.**
- II. Na podstawie art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 2 ust. 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 107, poz. 887),
- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:
- nakłada się na Zakład Gospodarki Komunalnej w Rzeczenicy Sp. z o.o. obowiązek wykonania zobowiązania określonego w:**
- punkcie I ppkt A lit. a - c sentencji decyzji w terminie dwóch tygodni od daty jej uprawomocnienia się ,

- punkcie I ppkt B sentencji decyzji w terminie do 31 marca 2015 r.

III. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

nakłada się na przedsiębiorcę: Zakład Gospodarki Komunalnej w Rzeczenicy Sp. z o.o. obowiązek złożenia w terminie do 30 kwietnia 2015 r. sprawozdania o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania, o którym mowa w punkcie I ppkt A i B sentencji niniejszej decyzji, przy czym sprawozdanie powinno zawierać:

- wzorce umów regulujących zasady zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, o których mowa w punkcie I ppkt A lit. a- b sentencji decyzji,
- kopie 3 przykładowych umów zawartych z nowymi odbiorcami usług, w oparciu o zmienione wzorce;
- informację o liczbie dotychczasowych odbiorców usług, którym doręczono propozycje zmiany umów wykonywanych,
- informację o liczbie odbiorców usług, którzy podpisali zmienione umowy,
- informację o liczbie odbiorców usług, którym nie przekazano propozycji zmiany umów wykonywanych, zawierających kwestionowane postanowienia, ze wskazaniem przyczyn takiego stanu,
- dokumenty potwierdzające zmianę uchwały Zarządu nr 3/03/2012 z dnia 12 marca 2012 r. w sprawie cennika usług świadczonych przez Zakład Gospodarki Komunalnej w Rzeczenicy Sp. z o.o. w zakresie pobierania na jej podstawie opłat za czynności administracyjno - techniczne, które nie zostały uwzględnione w katalogu warunków przyłączenia nieruchomości do sieci wodociągowo - kanalizacyjnej.

UZASADNIENIE

[1] Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: *Prezesem UOKiK*, przeprowadził postępowanie wyjaśniające (sygn. sprawy: RGD - 400/26/13/14/CF), mające na celu wstępne ustalenie, czy działania Zakładu Gospodarki Komunalnej w Rzeczenicy Sp. z o.o., zwanego dalej: *ZGK* lub *Zakładem*, w przedmiocie określania i pobierania opłat za czynności administracyjno-techniczne związane z przyłączeniem do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej nie naruszają przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w tym czy sprawa ma charakter antymonopolowy.

[2] Analiza zebranych materiałów dała podstawę do podejrzenia, iż mogło dojść do naruszenia przez Przedsiębiorstwo przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Mając to na uwadze postanowieniem nr 175 z dnia 25 września 2014 r. (k. 1- 3) wszczęto z urzędu postępowanie w sprawie stosowania przez ZGK praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na:

1. Stosowaniu we wzorcach umownych zatytułowanych:

1.1 *Umowa o dostawę wody i odprowadzanie ścieków i Umowa o dostawę wody* postanowienia o treści: *Rozliczenie należności przysługujących Usługodawcy od Usługobiorcy za świadczone usługi następuje według poniższych zasad:(...) w razie niesprawności wodomierza ilość pobranej wody ustala się na podstawie zużycia równego średniemu zużyciu w okresie ostatnich sześciu miesięcy poprzedzających ujawnienie niesprawności wodomierza, a jeśli jest to niemożliwe - na podstawie średniego zużycia wody w analogicznym okresie roku ubiegłego, co może zostać uznane za niezgodne z § 18 rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru*

- wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. z 2006 r., Nr 127, poz. 886) i stanowić naruszenie z art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,
- 1.2 *Umowa o dostawę wody i odprowadzanie ścieków, Umowa o dostawę wody i Umowa o odprowadzanie ścieków* postanowień o treści: *Usługobiorcy dokonują zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie wskazanym w fakturze VAT(...), co może zostać uznane za niezgodne z § 17 rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz.U. z 2006 r., Nr 127, poz. 886) i stanowić naruszenie z art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,*
  - 1.3 *Umowa o dostawę wody i odprowadzanie ścieków, Umowa o dostawę wody i Umowa o odprowadzanie ścieków* postanowień o treści: *Umowa może być rozwiązana:(...) przez Usługodawcę z trzymiesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego, co może zostać uznane za niezgodne z art. 6 ust. 3 pkt 6 i art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 z późn. zm.) w zakresie określenia warunków wypowiedzenia umowy i stanowić naruszenie z art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,*
2. Naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji poprzez niezamieszczenie we wzorcach umownych zatytułowanych *Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* postanowień dotyczących:
    - 2.1 ustaleń zawartych w zezwoleniu na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, tj.: daty podjęcia działalności, obszaru działalności, wymagań w zakresie jakości usług wodociągowo - kanalizacyjnych, warunków, zakresu i trybu kontroli realizacji zezwolenia i przestrzegania regulaminu, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, warunków wprowadzania ograniczeń dostarczania wody w przypadku wystąpienia jej niedoboru, zobowiązania do prowadzenia przez przedsiębiorstwo wodociągowo - kanalizacyjne racjonalnej gospodarki w zakresie działalności objętej zezwoleniem, warunków cofnięcia zezwolenia, warunków dotyczących okoliczności, w których zezwolenie może być cofnięte bez odszkodowania, który to obowiązek wynika z art. 6 ust. 3 pkt 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, w związku z jej art. 18, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów,
    - 2.2. praw i obowiązków stron umowy w zakresie dotyczącym standardów i terminów rozpatrywania zgłaszanych przez konsumentów reklamacji, wbrew wymogowi określonemu w art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów,
  3. Pobieraniu od osób chcących przyłączyć swoje nieruchomości do sieci wodociągowo-kanalizacyjnej eksploatowanej przez Spółkę, następujących opłat za czynności administracyjno - techniczne, które nie zostały uwzględnione w katalogu warunków przyłączenia nieruchomości do sieci wodociągowo - kanalizacyjnej wynikającym z art. 15 ust. 4 w związku z art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 7 czerwca

2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (j.t. Dz. U. z 2006r. Nr 123, poz. 858 z późn. zm.):

- za odbiór przyłącza wodociągowego i kanalizacyjnego,
- za wydanie warunków technicznych,
- uzgodnienie dokumentacji,

co mogło stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

- [3] O wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów i postawionych zarzutach ZGK zostało poinformowane zawiadomieniem z tego samego dnia (k. 4 - 7).
- [4] W poczet dowodów w prowadzonym postępowaniu zaliczono informacje i dokumenty uzyskane przez Prezesa UOKiK w toku postępowania wyjaśniającego, sygn.: RGD 400/26/13/14/CF, zawarte w pismach ZGK w Rzeczenicy Sp. z o.o. z dnia 27 stycznia 2014 r., znak: 126/2014 wraz z załącznikami oraz z dnia 5 marca 2014 r., znak: 211/2014, wraz z załącznikami.
- [5] W pismach z dnia 8 i 15 października 2014 r. (k. 53 - 56, 67 - 68) i 28 listopada 2014 r. (k. 76- 77) ZGK, ustosunkowując się do postawionych zarzutów, poinformowało, iż zgodnie z art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów podejmie działania zmierzające do zaniechania zarzucanych naruszeń oraz usunięcia skutków ich stosowania poprzez opracowanie nowych wzorców umów oraz zmianę kwestionowanych postanowień w umowach wykonywanych. W ww. pismach przekazano propozycje zmiany treści stosowanych wzorców umów. Zakład zobowiązał się również do zmiany uchwały Zarządu nr 3/03/2012 z dnia 12 marca 2012 r. w sprawie cennika usług świadczonych przez Zakład Gospodarki Komunalnej w Rzeczenicy Sp. z o.o. i zaniechanie pobierania od osób chcących przyłączyć swoje nieruchomości do sieci wodociągowo - kanalizacyjnej eksploatowanej przez Spółkę, opłat za czynności administracyjno - techniczne, które nie zostały uwzględnione w katalogu warunków przyłączenia nieruchomości do sieci wodociągowo - kanalizacyjnej, tj. za odbiór przyłącza wodociągowego i kanalizacyjnego, za wydanie warunków technicznych i uzgodnienie dokumentacji.

Postanowieniom wymienionym w punkcie I ppkt 1 sentencji decyzji zostanie nadane odpowiednio następujące brzmienie:

- 1) *Ilość pobranej wody ustala się na podstawie wskazań wodomierza głównego, w razie niesprawności wodomierza ilość pobranej wody ustala się na podstawie zużycia wody równego średniemu zużyciu w okresie 3 miesięcy poprzedzających ujawnienie niesprawności wodomierza, a jeśli jest to możliwe - na podstawie średniego zużycia wody w analogicznym okresie roku ubiegłego,*
- 2) *Usługobiorcy dokonują zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie wskazanym w fakturze VAT, nie krótszym jednak niż 14 dni od daty jej wysłania lub dostarczenia w inny sposób na rachunek bankowy wskazany na fakturze,*
- 3) *Umowa może być rozwiązana:(...) przez Usługodawcę z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia w przypadku zaistnienia okoliczności określonych w art. 8 ust 1. Ustawy z 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków*

Naruszenia, o których mowa w punkcie I ppkt 2 sentencji decyzji zostaną wyeliminowane poprzez załączenie do wzorców umownych zatytułowanych *Umowa o dostawę wody i odprowadzanie ścieków, Umowa o dostawę wody i Umowa o odprowadzanie ścieków* zezwolenia na prowadzenie przez ZGK działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków (decyzja Wójta Gminy Rzeczenica nr OS.7031.1.2012 z dnia marca 2012 r.). W ww. wzorcach umów zosta-

nie również umieszczone postanowienie, zgodnie z którym: *Usługobiorca ma prawo zgłaszania reklamacji dotyczących sposobu wykonywania przez Usługodawcę umowy, w szczególności ilości i jakości świadczonych usług oraz wysokości opłat za te usługi. Reklamacja jest zgłaszana w formie pisemnej w terminie 30 dni od dnia wykrycia wady stanowiącej podstawę reklamacji. Usługodawca jest zobowiązany rozpatrzyć reklamację bez zbędnej zwłoki w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia w siedzibie Usługodawcy lub doręczenia reklamacji.*

Naruszenia, o których mowa w punkcie I ppkt 3 sentencji decyzji zostaną wyeliminowane poprzez zmianę uchwały zarządu ZGK.

- [6] Pismem z dnia 8 grudnia 2014 r. Zakład został zawiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego i możliwości zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy (k. 78). Strona nie skorzystała z możliwości zapoznania się z aktami.

PREZES URZĘDU USTALIŁ I ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

- [7] Zakład Gospodarki Komunalnej w dniu 13 stycznia 2012 r. został zarejestrowany w KRS pod numerem 0000408110 (k. 9 - 15). Prowadzi on działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie gminy Rzeczenica.
- [8] Wykonując usługi Zakład podpisuje z odbiorcami tych usług umowy zatytułowane: *Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, Umowa na dostawę wody i Umowa o odprowadzanie ścieków* (k. 17 - 21, 23- 26, 28 - 32). Umowy te zawierają postanowienia zakwestionowane przez Prezesa Urzędu w postanowieniu o wszczęciu postępowania w sprawie stosowania praktyk ograniczających konkurencję. W umowach tych nie zamieszczono również informacji wymaganych na podstawie art. 6 ust. 3 pkt 3 i 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu. Prowadząc ww. działalność ZGK wykonuje również uchwałę Zarządu nr 3/03/2012 z dnia 12 marca 2012 r. w sprawie cennika usług świadczonych przez Zakład Gospodarki Komunalnej w Rzeczenicy Sp. z o.o., na podstawie której pobierał od osób chcących przyłączyć swoje nieruchomości do sieci wodociągowo - kanalizacyjnej eksploatowanej przez Zakład opłaty za czynności administracyjno - techniczne, które nie zostały uwzględnione w katalogu warunków przyłączenia nieruchomości do sieci wodociągowo - kanalizacyjnej, tj. za odbiór przyłącza wodociągowego i kanalizacyjnego, za wydanie warunków technicznych i uzgodnienie dokumentacji (k. 12-13).

[9] Interes publiczny

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów podejmuje działania z zakresu ochrony interesów konsumentów wyłącznie w interesie publicznym, tzn. wtedy, gdy daną praktyką przedsiębiorcy może być dotknięty każdy konsument w analogicznych okolicznościach.¹ Warunkiem koniecznym do uruchomienia instrumentów określonych w tej ustawie jest zatem zaistnienie takiego stanu faktycznego, w którym działania przedsiębiorców naruszają jej przepisy i jednocześnie stanowią zagrożenie dla interesu publicznego, bądź też naruszają ten interes.

Takie stanowisko konsekwentnie prezentuje Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów - dalej zwany SOKiK, który w wyroku z dnia 27 czerwca 2001r. (sygn. akt XVII Ama 92/00) stwierdził, że (...) *interes publiczny*

¹ Por. Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 13 stycznia 2009r., sygn. akt: XVII Ama 26/08.

w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i statym. W każdej sprawie winien on być ustalony i konkretyzowany co do swych wymagań. Organ administracji - Prezes Urzędu winien być w toku postępowania i przy wydawaniu decyzji rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej - art. 7 k.p.a. Publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu a nie jednostki, czy też określonej grupy. A zatem podstawą do zastosowania przez Prezesa Urzędu przepisów ustawy o ochronie (...) winno być uprzednie stwierdzenie, że został naruszony interes publicznoprawny, a nie interes prawny jednostki czy też grupy.

Uwzględniając charakter praktyk opisanych w niniejszej decyzji należy stwierdzić, że w rozważanej sprawie ww. przesłanka sformułowana w art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów została spełniona. Rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu nieograniczonego kręgu adresatów, w tym przypadku odbiorców usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, a którym - na gruncie art. 4 ust. 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 22¹ Kodeksu cywilnego (zwanego dalej K.c.) - przysługuje status konsumenta, tj. osoby fizycznej dokonującej czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą i zawodową. Prowadzone przez Prezesa UOKiK postępowanie dotyczyło podejrzenia stosowania przez ZGK, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na zamieszczeniu we wzorcach umów zatytułowanych: *Umowa o dostawę wody i odprowadzanie ścieków, Umowa o dostawę wody i Umowa o odprowadzanie ścieków* postanowień sprzecznych z przepisami rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. z 2006 r., Nr 127, poz. 886), zwanego dalej *rozporządzeniem taryfowym*, oraz ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, oraz pobieranie od osób chcących przyłączyć swoje nieruchomości do sieci wodociągowo - kanalizacyjnej eksploatowanej przez Zakład, opłat za czynności administracyjno - techniczne, które nie zostały uwzględnione w katalogu warunków przyłączenia nieruchomości do sieci wodociągowo - kanalizacyjnej wynikającym z art. 15 ust. 4 w związku z art. 19 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Praktyki te mogły zatem dotyczyć wszystkich potencjalnych klientów ZGK, którzy chcieliby skorzystać z jego oferty i zawrzeć umowę regulującą zasady zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Oznacza to *de facto*, że przedmiotowe praktyki mogłyby dotyczyć nieokreślonego z góry kręgu adresatów.

[10] Status przedsiębiorcy

Zgodnie z art. 4 pkt. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez przedsiębiorcę rozumie się między innymi przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tj. Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 ze zm.) wynika, że przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, która we własnym imieniu wykonuje działalność gospodarczą.

W rozważanym przypadku podmiot będący stroną postępowania bez wątplenia posiada status przedsiębiorcy, gdyż jest to spółka prawa handlowego prowadząca działalność gospodarczą na podstawie wpisu do rejestru przedsiębiorców (Krajowego Rejestru Sądowego), a więc podmiot prawa odznaczający się wyodrębnieniem organizacyjnym i majątkowym, prowadzący we własnym imieniu działalność gospodarczą. Zachowania ZGK podlegają zatem kontroli dokonywanej na gruncie ustawy o ochronie konkurencji konsumentów.

[11] Bezprawność działań

Przełanką, jaką należy uprawdopodobnić w przypadku naruszenia zakazu określonego w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jest bezprawność podejmowanych przez przedsiębiorcę zachowań. Bezprawność ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującymi przepisami prawa. Praktyki przedsiębiorcy, by zakwalifikować je jako naruszające zbiorowe interesy konsumentów (...) *muszą być zatem wymierzone w uprawnienia, jakie konsumentom przyznają obowiązujące przepisy prawa.*²

Porządek prawny, którego naruszenie może wypełniać dyspozycję art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, obejmuje normy prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów.³

Same przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie regulują konstrukcji bezprawności działań przedsiębiorcy. Artykuł 24 tej ustawy nie ma samodzielnego znaczenia prawnego, lecz powinien być interpretowany oraz stosowany w określonym kontekście normatywnym. W związku z tym, w celu konkretyzacji przesłanki bezprawności należy sięgnąć do przepisów innych ustaw. Na ich podstawie możliwe jest dokonanie oceny działań przedsiębiorcy w aspekcie ich zgodności z prawem.⁴

W art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ustawodawca wskazał przykładowe rodzaje praktyk, które naruszają zbiorowe interesy konsumentów, zaliczając do nich stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.) (zwanej dalej K.p.c.), naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji. Katalog ten nie jest jednak wyczerpujący. Ustawodawca posłużył się tutaj terminem w *szczególności*, co oznacza, że ma on charakter przykładowy. Zamiarem ustawodawcy było uznanie za praktykę określoną w art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów działań, które naruszyły przepisy innych aktów prawnych. Oprócz praktyk wskazanych bezpośrednio przez ustawodawcę w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów *za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów można uznać zachowania naruszające przepisy innych ustaw, które nakładają na przedsiębiorcę określone obowiązki względem konsumenta. Zdaniem Sądu Najwyższego zachowania takie (...) stanowią bowiem jednocześnie zachowania bezprawne i skutkują zniszczeniem, ograniczeniem lub zniekształceniem praw konsumentów, wpływając tym samym na chronioną przez przepis obowiązującego prawa sferę ich interesów.*⁵

Podkreślenia wymaga także, że bezprawność jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga zatem kwestia, czy zachowanie przedsiębiorcy było zgodne, czy też niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. O bezprawności działania decyduje całokształt okoliczności konkretnego stanu faktycznego.⁶

Dla stwierdzenia bezprawności działania przedsiębiorcy bez znaczenia pozostaje strona podmiotowa czynu, a zatem wina sprawcy (w znaczeniu subiektywnym,

² Uchwała SN z dnia 13 lipca 2006 r. sygn. akt III SZP 3/06.

³ Wyrok SOKiK z dnia 13 listopada 2007 r. sygn. akt XVII AmA 45/07.

⁴ Wyrok SOKiK z dnia 23 czerwca 2006 r. sygn. akt XVIII AmA 32/05.

⁵ Uchwała SN z dnia 13 lipca 2006 r. sygn. akt III SZP 3/06.

⁶ Wyrok SN z dnia 8 maja 2002 r. sygn. akt I PKN 267/2001.

oznaczającym wadliwość procesu decyzyjnego sprawcy) i stopień tej winy, a także świadomość istnienia naruszonych norm prawnych.

ZGK odpowiadając na zarzuty postawione w postanowieniu o wszczęciu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów złożył zobowiązanie do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia zarzucanym naruszeniom. Wobec powyższego w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a co za tym idzie niezbędne będzie jedynie uprawdopodobnienie, a nie wykazanie, przez Prezesa UOKiK na podstawie okoliczności sprawy i innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania, że Zakład stosuje praktyki, o których mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

[12] Przesłanki wydania decyzji zobowiązującej z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania przed Prezesem UOKiK w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania - że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jednak zobowiąże się on do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes UOKiK może w drodze decyzji nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań.

Istota decyzji zobowiązującej polega na *quasi*-porozumieniu się przedsiębiorcy z Prezesem UOKiK co do sposobu załatwienia sprawy, będącej przedmiotem postępowania. Porozumienie to opiera się na pośrednim przyznaniu się przedsiębiorcy do naruszenia zbiorowych interesów konsumentów i zobowiązaniu się do określonego zachowania, które ma prowadzić do zakończenia tych naruszeń i zapobieżenia im w przyszłości, w zamian za odstąpienie Prezesa UOKiK od wydania decyzji z art. 26 lub 27 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, stwierdzającej fakt naruszenia zakazu z art. 24 ust.1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz od nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę.⁷

Analiza przepisu art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów pozwala jednoznacznie stwierdzić, że Prezes UOKiK może wydać powyższą decyzję w sytuacji łącznego spełnienia dwóch przesłanek:

- uprawdopodobnienia w trakcie postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, iż przedsiębiorca stosuje niedozwoloną praktykę, o której mowa w art. 24 ww. ustawy,
- zobowiązania przedsiębiorcy do podjęcia lub zaniechania działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom.

Uprawdopodobnienie oznacza, że na korzyść strony postępowania (przedsiębiorcy) odstąpiono od udowodnienia określonych faktów na rzecz uprawdopodobnienia - na podstawie okoliczności sprawy, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania, że stosuje on praktykę określoną w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.⁸

Uprawdopodobnienia wymagają wszystkie przesłanki zakazu z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów łącznie. W związku z czym do wydania decyzji zobowiązującej konieczne jest wystąpienie następujących przesłanek:

- 1) uprawdopodobnienie bezprawności działania przedsiębiorcy,
- 2) uprawdopodobnienie naruszenia zbiorowego interesu konsumentów,
- 3) złożenie zobowiązania przez przedsiębiorcę.

⁷ D. Miąsik [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów Komentarz*, Warszawa 2009r., s. 1048;

⁸ M. Sieradzka [w:] K.Kohutek, M.Sieradzka, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Warszawa 2008, s. 681;

[13] Uprawdopodobnienie bezprawności działania

W przedmiotowej sprawie uprawdopodobnienia wymagają zarzuty wskazane w punkcie I ppkt 1 - 3 sentencji decyzji.

Art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazuje stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności (...) naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji. Działania przedsiębiorcy mogą zostać uznane za bezprawne w razie ustalenie, że doszło do naruszenia przepisów innych ustaw, zasad współżycia społecznego oraz dobrych obyczajów.

Ad I.1.1

Przepis § 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie określenia taryf nakazuje przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu, w razie niesprawności wodomierza głównego, ustalić ilość pobranej wody, w pierwszej kolejności, na podstawie średniego zużycia wody w okresie 3 miesięcy przed stwierdzeniem niesprawności wodomierza głównego. Ustawodawca przyjął, iż okres 3 miesięcy jest optymalny dla ustalenia ilości pobranej wody w przypadku niesprawności wodomierza i pozwala na zachowanie równowagi interesów zarówno odbiorcy wody, jak i przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego.

W razie braku możliwości ustalenia ilości pobranej wody w wyżej opisany sposób, ustawodawca dopuszcza możliwość ustalenia jej na podstawie średniego zużycia wody w analogicznym okresie roku ubiegłego lub iloczynu średniomiesięcznego zużycia wody w roku ubiegłym i liczby miesięcy nieprawidłowego działania wodomierza. Jednak ostatnie dwa sposoby rozliczania ilości wody w razie niesprawności wodomierza głównego, określone przez ustawodawcę mogą być zastosowane wyjątkowo, w określonym przypadku tj. braku możliwości ustalenia ilości pobranej wody na podstawie średniego zużycia wody w okresie 3 miesięcy przed stwierdzeniem niesprawności wodomierza. Taki sposób rozliczenia ilości zużytej wody w razie niesprawności wodomierza jest obowiązkiem przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego. W związku z tym, przyjęcie przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne innego sposobu rozliczenia ilości pobranej wody w okresie niesprawności wodomierza jest działaniem bezprawnym.

Zakład Gospodarki Komunalnej - wbrew przywołanemu wyżej przepisowi - w przypadku niesprawności wodomierza głównego ilość pobranej wody ustalała na podstawie średniego zużycia wody w okresie 6 miesięcy poprzedzających ujawnienie niesprawności wodomierza, a jeżeli to niemożliwe - na podstawie średniego zużycia wody w analogicznym okresie roku ubiegłego, przed stwierdzeniem niesprawności tego wodomierza, a więc w sposób sprzeczny z przepisem § 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie określenia taryf.

Mając na uwadze powyższe przyjąć należy, że działanie ZGK polegające na umieszczeniu we wzorcach umów postanowienia, którego treść jest sprzeczna z § 18 ust. 1 rozporządzenia taryfowego, może być uznane za bezprawne. Tym samym postawiony Zakładowi zarzut naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w art. 24 ust. 2 tej ustawy został uprawdopodobniony.

Ad I.1.2

Zgodnie z §17 ust.1 rozporządzenia taryfowego odbiorca usług dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę lub odprowadzone ścieki w terminie określonym, w fakturze, który nie może być krótszy niż 14 dni od daty jej wystania lub dostarczenia w inny sposób. Tak więc uregulowanie o treści (...) *Usługobiorcy dokonują zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w terminie wskazanym w fakturze VAT (...)*, stosowane we wzorcach stoi w sprzeczności z wyżej wymienionym przepisem. Usługo-

biorca nie otrzymuje w umowie informacji o terminach płatności, natomiast usługodawca może ten termin określić w fakturze dowolnie, bez uwzględnienia przepisów rozporządzenia taryfowego, skutkiem czego konsument może zostać narażony na poniesienie negatywnych konsekwencji wynikających z nieterminowego uregulowania należności.

W ocenie Prezesa Urzędu, określony przez ZGK w stosowanych wzorcach umownych termin zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzane ścieki może być uznany za niezgodny z § 17 ust. 1 rozporządzenia taryfowego. Tym samym działanie takie może być bezprawne. Tak więc postawiony Zakładowi zarzut naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w art. 24 ust. 2 tej ustawy został uprawdopodobniony.

Ad I.1.3

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu [...], dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pisemnej umowy o dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym, a odbiorcą usług. Stosownie do art. 6 ust. 3 pkt 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu [...], umowa ta musi w szczególności zawierać postanowienia dotyczące okresu jej obowiązywania oraz odpowiedzialność za niedotrzymanie jej warunków, w tym warunków wypowiedzenia. Należy zaznaczyć, iż warunki wypowiedzenia, które powinny zostać określone w umowie, powinny odnosić się do sytuacji niedotrzymania jej warunków.

Z uwagi na charakter rozpatrywanych usług, które należą do usług użyteczności publicznej, jak również cel ustawy, którym jest między innymi ochrona interesu odbiorców ww. usług, uznać należy, że zgodnie z wolą racjonalnego ustawodawcy przepis art. 6 ust. 3 pkt 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu [...] ogranicza prawo przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, jako mocniejszej strony stosunku prawnego, do swobodnego wypowiedzenia umowy, nakazując określenie w umowie warunków jej wypowiedzenia, tj.: trybu i przestanków jej wypowiedzenia. Tak więc umowa kierowana do konsumentów powinna szczegółowo określać sytuacje, w jakich może dojść do jej wypowiedzenia przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, a także wskazywać okres jej wypowiedzenia rozumiany jako czas, który musi upłynąć od złożenia oświadczenia woli o wypowiedzeniu umowy do jej rozwiązania. Jedynie bowiem wcześniejsze określenie w umowie sytuacji uprawniających do jej wypowiedzenia przez dostawcę usług oraz trybu wypowiedzenia może zapewnić konsumentom minimum bezpieczeństwa w zakresie świadczenia omawianych usług użyteczności publicznej.

Zakład Gospodarki Komunalnej, stosując postanowienie przewidujące, że *Umowa może być rozwiązana:(...) przez Usługodawcę z trzymiesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego*, przyznał sobie prawo rozwiązania umowy bez podawania jakiegokolwiek przyczyny takiego postępowania. Tak więc umowa mogła być przez przedsiębiorcę rozwiązana również w sytuacji, gdy nie dochodziło do żadnego naruszenia przez odbiorcę usług jej postanowień. W ten sposób ZGK przyznała sobie prawo do jednostronnego zdecydowania o zakończeniu łączącego strony stosunku zobowiązaniowego, co sprzeciwia się również publicznoprawnemu charakterowi świadczonych przez nią usług.

Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wypowiadając umowę zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków powinno mieć na uwadze treść art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków określającego, w jakich okolicznościach przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne uprawnione jest do wstrzymania świadczenia usług na rzecz odbiorcy. Formułując ten przepis ustawodawca nie posłużył się sformułowaniem „w szczególności” „na przykład” lub podobnym. Oznacza to, że katalog okoliczności, które stanowią podstawę do wstrzymania dostaw wody i zaprzestania odbiera-

nia ścieków ma charakter zamknięty, który nie może być dowolnie i arbitralnie rozszerzany przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Odcięcie dostaw wody i/lub zamknięcie przyłącza kanalizacyjnego może nastąpić tylko wówczas, gdy wystąpi jedna z przesłanek określonych w art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Do tych przypadków zaliczono sytuacje, w których: przyłącze wodociągowe lub przyłącze kanalizacyjne wykonano niezgodnie z przepisami prawa; odbiorca usług nie uiszczył należności za pełne dwa okresy obrotowe, następujące po dniu otrzymania upomnienia w sprawie uregulowania zaległej opłaty; jakość wprowadzanych ścieków nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa lub stwierdzono celowe uszkodzenie albo pominięcie urządzenia pomiarowego; został stwierdzony nielegalny pobór wody lub nielegalne odprowadzanie ścieków, to jest bez zawarcia umowy, jak również przy celowo uszkodzonych albo pominiętych wodomierzach lub urządzeniach pomiarowych. Przepis ten należy rozumieć wprost, tzn. przyjąć, iż odcięcie wody lub zamknięcie przyłącza kanalizacyjnego jest możliwe tylko i wyłącznie w sytuacjach w nim określonych. Nie ma zatem możliwości rozszerzania podstaw odcięcia lub zamknięcia na inne sytuacje nieokreślone wyraźnie w tym przepisie.

Mając na względzie charakter rozpatrywanych usług (które powinny być świadczone powszechnie i w sposób ciągły) oraz cele ustawy (która ma m.in. chronić interes odbiorców usług), powyższe uregulowanie z art. 8 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu [...] należy rozumieć jako ograniczenie prawa przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego do wypowiedzenia umowy o zaopatrzenie w wodę i/lub odprowadzanie ścieków w każdym momencie. Zasadnym jest więc przyjęcie, że skoro tylko w wymienionych - w formie katalogu zamkniętego - przypadkach przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może odciąć wodę lub zamknąć przyłącze kanalizacyjne, to też tylko w tych samych przypadkach można umowę wypowiedzieć. Przyczyny wypowiedzenia umowy przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne są więc enumeratywnie wyliczone. Tak też sytuację tę ocenia Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 3 sierpnia 2012r., sygn. akt VI Aca 354/12, gdzie w uzasadnieniu stwierdza, że (...) *przy ustawowym obowiązku przedsiębiorstwa do zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków z osobą, której nieruchomości została przyłączona do sieci i która wystąpiła z pisemnym wnioskiem o zawarcie umowy wynikającym z art. 6 ust. 2 w/w ustawy, tylko w przypadkach określonych w art. 8 możliwe jest wypowiedzenie umowy. Ma rację bowiem Sąd Okręgowy, że wypowiedzenie umowy skutkuje odcięciem dostaw wody lub zamknięciem przyłącza kanalizacyjnego, a więc powoduje konsekwencje przewidziane w art. 8 ust. 1 ustawy, bo obowiązek świadczenia wynika z łączącego strony stosunku zobowiązaniowego.*

Postanowienie zamieszczone w stosowanych przez ZGK wzorcach umów umożliwia usługodawcy wypowiedzenie umowy za trzymiesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego. Możliwość rozwiązania umowy w każdym czasie i z dowolnego powodu poprzez złożenie oświadczenia przez ZGK, powoduje po stronie odbiorców usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków brak pewności ich nieprzerwanej dostawy/odbioru. Takie postanowienie wprowadza ich również w błąd co do rzeczywistych uprawnień przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego do rozwiązania umowy, wynikających z ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu oraz może powodować nieuzasadnione pozbawienie ich dostępu do ww. usług.

Reasumując należy stwierdzić, że stosowane przez ZGK wzorce umów nie określają - zgodnie z wymogiem art. 6 ust. 3 pkt 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu - warunków wypowiedzenia umowy przez usługodawcę i - pomimo, że ustawodawca przewidział dla dostawcy usług ściśle określone przypadki zaprzestania ich świadczenia, nie ograniczają ich jedynie do sytuacji wskazanych w art. 8 ust. 1 tej ustawy. Kwestionowane postanowienie daje ZGK uprawnienia szersze niż zezwalają na to prze-

pisy i stwarza dla odbiorców ryzyko nieuprawnionego pozbawienia ich możliwości korzystania z usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Tym samym działanie takie może zostać uznane za bezprawne. Tak więc postawiony Zakładowi zarzut naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w art. 24 ust. 2 tej ustawy należy uznać za uprawdopodobniony.

Ad I.2.1

Zgodnie z brzmieniem art. 6 ust. 3 pkt 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, umowa o dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków musi zawierać ustalenia zawarte w zezwoleniu na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, o których mowa w art. 18 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu [...]. Do informacji tych należy:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, jego siedzibę i adres;
- 2) data podjęcia działalności,
- 3) przedmiot i obszar działalności,
- 4) wymagania w zakresie jakości usług wodociągowo-kanalizacyjnych,
- 5) warunki, zakres i tryb kontroli realizacji zezwolenia i przestrzegania regulaminu, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ww. ustawy,
- 6) warunki wprowadzania ograniczeń dostarczania wody w przypadku wystąpienia jej niedoboru,
- 7) zobowiązanie do prowadzenia przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne racjonalnej gospodarki w zakresie działalności objętej zezwoleniem,
- 8) warunki cofnięcia zezwolenia,
- 9) warunki dotyczące okoliczności, w których zezwolenie może być cofnięte bez odszkodowania.

Spośród wymienionych ustaleń, które zawarte są w zezwoleniu, wzorzec umowy będący przedmiotem kontroli Prezesa UOKiK, zawiera jedynie informację na temat oznaczenia przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, jego siedzibę i adres. Pozostałe kwestie zostały we wzorcu pominięte.

Mając na względzie powyższe należy uznać, iż stosowane przez ZGK wzorce umów nie spełniają obowiązku wynikającego z art. 6 ust. 3 pkt 5 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu. Działanie takie może być bezprawne. Tak więc postawiony Zakładowi zarzut naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w art. 24 ust. 2 pkt 2 tej ustawy został uprawdopodobniony.

Ad I.2.2

Zgodnie z brzmieniem art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, umowa o dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków musi zawierać postanowienia dotyczące praw i obowiązków stron. W treści zawieranych przez ZGK umów brak jest postanowień określających tryb postępowania reklamacyjnego. W umowach nie informuje się o formach i terminach, w jakich może być złożona reklamacja, ani o tym, w jakim terminie Zakład zobowiązany jest do jej rozpatrzenia. ZGK, jako profesjonalista świadczący usługi o charakterze użyteczności publicznej, powinien formułować treść umowy w taki sposób, aby nie doprowadzić do sytuacji, w której konsument - z uwagi na fakt, że nie otrzymuje za pośrednictwem umowy pełnej informacji na temat praw i obowiązków stron - nie jest w stanie korzystać z pełni swoich praw. Podkreślić również należy, iż z punktu widzenia konsumenta kluczowe znaczenie ma prawo do otrzymania usługi o należytej jakości w sposób ciągły i niezawodny, w dalszej zaś kolejności

prawo do podejmowania działań w celu wyegzekwowania od dostawcy, aby świadczenie usług realizowane było w sposób należyty. Służyć ma temu właśnie tryb reklamacyjny. Informacja w powyższym zakresie jest dla konsumenta bardzo ważna, bowiem dotyczy możliwości dochodzenia przez konsumenta jego praw i roszczeń. Informacje dotyczące postępowania reklamacyjnego konsumentowi na uzyskanie pełnej wiedzy o zakresie jego praw i obowiązków.

Należy zwrócić uwagę, iż w wyroku z dnia 14 maja 2010 r. Sąd Apelacyjny (sygn. akt VI ACa 1095/09) uznał, że zasady lojalności nakazują, aby umowy zawierane z konsumentami w możliwie najszerszy sposób informowały ich o przysługujących im prawach w zakresie dokonywania reklamacji, to jest zasad, trybu oraz terminów reklamacji w związku z nienależytym wykonaniem umowy, inaczej działanie takie może naruszać interesy konsumentów, powodować ich niedoinformowanie, a wręcz mieć znamiona wprowadzania w błąd. Postanowienia te mają istotne znaczenie dla klientów, albowiem wiążą się z zapewnieniem im możliwości należytego dochodzenia przysługujących im praw. Zatem wraz z umową klienci powinni otrzymać komplet informacji na temat jej warunków, w tym w zakresie reklamacji i odpowiedzi na żądania, skargi i zażalenia.

Mając na względzie powyższe należy uznać, iż stosowane przez ZGK wzorce umów nie spełniają obowiązku wynikającego z art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Działanie takie może być bezprawne. Tak więc postawiony Zakładowi zarzut naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w art. 24 ust. 2 pkt 2 tej ustawy został uprawdopodobniony.

Ad I.3

Artykuł 15 ust.4 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków zawiera wyczerpujący katalog warunków, jakie należy spełnić, by przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne przyłączyło nieruchomość do swojej sieci wodociągowo-kanalizacyjnej. Przedsiębiorstwo jest obowiązane przyłączyć do sieci nieruchomość osoby ubiegającej się o to, jeżeli są spełnione warunki przyłączenia określone w regulaminie, o którym mowa w art. 19, oraz istnieją techniczne możliwości świadczenia usług.

Zgodnie natomiast z art. 19 ust. 2 ww. ustawy, regulamin powinien określać prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym: (1) minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków; (2) szczegółowe warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami usług; (3) sposób rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach; (4) warunki przyłączania do sieci; (5) techniczne warunki określające możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych; (6) sposób dokonywania odbioru przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wykonanego przyłącza; (7) sposób postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług i odpowiednich parametrów dostarczanej wody i wprowadzanych do sieci kanalizacyjnej ścieków; (8) standardy obsługi odbiorców usług, a w szczególności sposoby załatwiania reklamacji oraz wymiany informacji dotyczących w szczególności zakłóceń w dostawie wody i odprowadzaniu ścieków; (9) warunki dostarczania wody na cele przeciwpożarowe.

W świetle ustalonego orzecznictwa, art. 19 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu [...] nie może być podstawą wprowadzenia dodatkowych opłat warunkujących przyłączenie do sieci. Naczelny Sąd Administracyjny wielokrotnie wypowiedział się, że z przepisów tej ustawy nie wynika możliwość ustanowienia obowiązku ponoszenia opłat za przyłączenie do sieci, a ustawa (...) *nie stwarza radzie gminy uprawnienia do wprowadzenia odpłatności za przyłączenie poszczególnych nieruchomości do sie-*

ci wodociągowej i kanalizacyjnej (...) ⁹ oraz, że (...) jedyną legalną drogą uzyskania środków do budżetu gminy związanych z uczestnictwem właścicieli nieruchomości w kosztach budowy urządzeń infrastruktury technicznej, m.in. wodociągów (...) zwiększających wartość nieruchomości, są przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 ze zm.), w szczególności regulujące kwestie opłat adiacenckich (art. 143-148) ¹⁰.

W obowiązującym stanie prawnym, kwestia pobierania opłat, w związku z przyłączeniem nieruchomości do komunalnej sieci wodociągowo-kanalizacyjnej, uregulowana została w § 5 pkt 7 rozporządzenia taryfowego, w którym zawarto zamknięty katalog opłat, jakie może ustalać w drodze taryfy, a tym samym pobierać przedsiębiorstwo wodociągowo - kanalizacyjne. Przepis ten przewiduje, że taryfy zawierają:

- cenę za m³ dostarczonej wody (pkt 1),
- cenę za m³ odprowadzonych ścieków (pkt 3),
- cenę za odprowadzanie ścieków opadowych i roztopowych kanalizacją deszczową (pkt 4),
- stawki opłat abonamentowych z tytułu rozliczania odbiorcy za wykonanie ww. usług (pkt 2 i pkt 5),
- stawkę opłaty za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych (pkt 6),
- stawkę opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, będących w posiadaniu przedsiębiorstwa, wynikającą z kosztów przeprowadzenia prób technicznych przyłącza wybudowanego przez odbiorcę usług (pkt 7).

Przedstawione wyżej 7 grup opłat stanowi zamknięty katalog, tzn. przedsiębiorstwa wodociągowo - kanalizacyjne nie mogą pobierać opłat innych, niż wymienione w przepisie § 5 rozporządzenia taryfowego. Skoro ustawodawca wprowadził do taryfy - na równi z opłatami za wodę i ścieki - jako obowiązkową opłatę za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, będących w posiadaniu przedsiębiorstwa, wynikającą z kosztów przeprowadzenia prób technicznych przyłącza wybudowanego przez odbiorcę usług, oznacza to, że uznał, iż przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może opłatę za wykonanie tych czynności zawrzeć w taryfie.

Obowiązek przeprowadzenia przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne prób technicznych przyłączy wynika z faktu, że - stosownie do art. 5 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu - przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ma obowiązek zapewnić zdolność posiadanych urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych do realizacji dostaw wody w wymaganej ilości i pod odpowiednim ciśnieniem oraz dostaw wody i odprowadzania ścieków w sposób ciągły i niezawodny, a także zapewnić należyłą jakość dostarczanej wody i odprowadzanych ścieków.

Jak wynika z obowiązujących, wyżej wskazanych przepisów, to przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne winno być odpowiedzialne za przeprowadzanie prób technicznych przyłączy wodociągowych i kanalizacyjnych, pobierać za tą czynność opłaty, a opłaty te mogą być skalkulowane jedynie w oparciu o koszty przeprowadzenia prób technicznych.

W analizowanym przypadku koszty podłączenia nieruchomości do sieci wodociągowo - kanalizacyjnej ponosi - na podstawie uchwalonych przez przedsiębiorcę wewnętrznych uregulowań - przyszły odbiorca usług zbiorowego zaopatrzenia, w ramach opłat za wykonanie czynności administracyjno- technicznych związanych z odbiorem przyłącza wodociągowo - kanalizacyjnego, wydaniem warunków technicznych i uzgodnieniem dokumentacji. Czynności tych ustawodawca nie przewi-

⁹ Wyrok NSA z dnia 29 sierpnia 2006 r. (sygn. akt II OSK 730/06). Por. także: wyrok WSA w W-wie z dnia 31 października 2006 r. (sygn. akt III SA/Wa 2230/06);

¹⁰ Wyrok NSA z dnia 17 maja 2002 r. (sygn. akt I SA 2793/01).

dział w obowiązujących przepisach jako czynności, których koszty winien ponieść przyszły odbiorca.

Zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu *przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określa taryfę na podstawie niezbędnych przychodów po dokonaniu ich alokacji na poszczególne taryfowe grupy odbiorców usług.*

Stosownie do § 7 rozporządzenia taryfowego niezbędne przychody planuje się na podstawie kosztów poniesionych w roku obrachunkowym poprzedzającym rok, w którym wprowadzana jest taryfa, ustalonych na podstawie ewidencji księgowej kosztów sporządzonej zgodnie z przepisami o rachunkowości, z uwzględnieniem planowanych zmian warunków ekonomicznych wpływających na poziom kosztów w roku obowiązywania taryfy.

Dodatkowo, dla poparcia zaprezentowanego stanowiska, że jedyne koszty odbioru przyłącza, jakie powinien ponieść przyszły odbiorca to opłata, o jakiej mowa w § 5 pkt 7 rozporządzenia taryfowego i, że próby te winien wykonać przedsiębiorca wodociągowo-kanalizacyjny - należy odwołać się do poglądu prezentowanego w doktrynie, z którego wynika, że stawka opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych wynika z kosztów przeprowadzenia prób technicznych przyłącza wybudowanego przez odbiorcę usług. W opinii autorów *Podręcznika ustalania taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków*, wprowadzenie tej stawki opłaty powoduje obowiązek wyodrębnienia i ewidencjonowania kosztów oraz ich alokację na poszczególne grupy taryfowe. Wskazują oni również, że powinny to być koszty związane z odbiorem przyłącza, w tym koszty wody zużytej w toku tego odbioru.¹¹

W jego świetle, w taryfie mogą zostać ustanowione opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, będących w posiadaniu przedsiębiorstwa. Opłaty te powinny być jednak określone w taryfach za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków, a ich wysokość skalkulowana na podstawie kosztów przeprowadzenia prób technicznych przyłącza wybudowanego przez odbiorcę usług. Tymczasem opłaty pobierane przez przedsiębiorcę nie mają takiego charakteru i nie były pobierane na podstawie taryfy zatwierdzonej w trybie określonym w ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Pobierane przez ZGK - na podstawie uchwały Zarządu - opłat za czynności administracyjno - techniczne, związane z odbiorem przyłącza wodociągowego i kanalizacyjnego, wydaniem warunków technicznych i uzgodnieniem dokumentacji są opłatami, których ustawodawca nie przewidział w przepisach regulujących zasady prowadzenia działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, tj. ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu [...] i rozporządzeniu taryfowym, a zatem mogły to być opłaty pobierane bezprawnie. Opłaty te nie zostały wprowadzone taryfą i zasady ich ustalania są niezgodne z § 5 pkt 7 rozporządzenia taryfowego.

Mając to na uwadze, należy uznać, że postawiony Zakładowi zarzut naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w art. 24 ust. 2 pkt 2 tej ustawy został uprawdopodobniony.

[14] Zobowiązanie przedsiębiorcy

Oprócz uprawdopodobnienia wyżej omówionych przesłanek, warunkiem pozwalającym na wydanie decyzji zobowiązującej przez Prezesa UOKiK jest podjęcie przez przedsiębiorcę określonego zobowiązania. Zobowiązanie może polegać na podjęciu określonego działania, bądź jego zaniechaniu, w zależności od tego, jaka postać za-

¹¹ M. Bakalarczyk, W. Gorzelany „*Podręcznik ustalania taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków. Teoria i praktyka*. Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie, Bydgoszcz 2010 str. 138.

chowania przedsiębiorcy będzie niezbędna do zabezpieczenia interesów konsumentów. W przedmiotowej sprawie, wobec faktu złożenia przez ZGK zobowiązania, o treści wskazanej w punkcie I ppkt A i B sentencji niniejszej decyzji, Prezes UOKiK uznał, iż w tak ustalonych okolicznościach faktycznych i prawnych sprawy, zasadnym będzie przyjęcie zobowiązania strony i wydanie decyzji zobowiązującej na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W ocenie Prezesa UOKiK zobowiązanie przedstawione przez przedsiębiorcę zmierza do zapobieżenia naruszeniom zbiorowych interesów konsumentów i w sposób wystarczający zabezpieczy interesy konsumentów, stąd wniosek ZGK o wydanie decyzji zobowiązującej w zakresie zarzutów z punktu I ppkt 1 - 3 sentencji decyzji, należało uwzględnić.

Zgodnie z art. 28 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes UOKiK określił w decyzji terminy wykonania zobowiązań nałożonych na ZGK. Wprowadzenie do obrotu nowych wzorców umów oraz zmiana uchwały Zarządu ZGK nr 3/03/2012 z dnia 12 marca 2012 r. powinny nastąpić w terminie dwóch tygodni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji, a przedłożenie konsumentom propozycji zmiany kwestionowanych postanowień w umowach wykonywanych w terminie do 31 marca 2015 r.

Prezes Urzędu uznał, że są to terminy wystarczające na wykonanie nałożonych na przedsiębiorcę obowiązków. Określając termin na przedłożenie przez ZGK dotychczasowym odbiorcom propozycji zmian kwestionowanych postanowień w umowach wykonywanych, Prezes UOKiK uwzględnił wniosek przedsiębiorcy.

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie I sentencji decyzji.

[15] Obowiązek składania informacji o stopniu realizacji zobowiązania

Stosownie do art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów elementem obligatoryjnym decyzji zobowiązującej jest nałożenie przez Prezesa UOKiK obowiązku składania w terminie wyznaczonym przez organ ochrony konkurencji i konsumentów informacji o stopniu realizacji zobowiązań, m.in. w formie sprawozdania z wykonania nałożonego zobowiązania.

Nałożenie zaś obowiązku sprawozdawczego zwalnia Prezesa UOKiK z konieczności monitorowania zachowań przedsiębiorcy¹², a pozwala skoncentrować się na efekcie końcowym realizacji zobowiązań, jakim jest sprawozdanie. ZGK został zobowiązany do przekazania do 30 kwietnia 2015 r.:

- wzorców umów regulujących zasady zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, o których mowa w punkcie I ppkt A lit. a - b sentencji decyzji,
- kopii 3 przykładowych umów zawartych z nowymi odbiorcami usług, w oparciu o zmienione wzorce;
- informacji o liczbie dotychczasowych odbiorców usług, którym doręczono propozycje zmiany umów wykonywanych,
- informacji o liczbie odbiorców usług, którzy podpisali zmienione umowy,
- informacji o liczbie odbiorców usług, którym nie przekazano propozycji zmiany umów wykonywanych, zawierających kwestionowane postanowienia, ze wskazaniem przyczyn takiego stanu,
- dokumentów potwierdzających zmianę uchwały Zarządu nr 3/03/2012 z dnia 12 marca 2012 r. w sprawie cennika usług świadczonych przez Zakład Gospodarki Komunalnej w Rzeczenicy Sp. z o.o. w zakresie pobierania na jej podstawie opłat za czynności administracyjno - techniczne, które nie zostały uwzględnione w katalogu warunków przyłączenia nieruchomości do sieci wo-

¹² D. Miąsik, [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa(...)*, op.cit., s.1055.

dociągowo - kanalizacyjnej, tj. za odbiór przyłącza wodociągowego i kanalizacyjnego, za wydanie warunków technicznych i uzgodnienie dokumentacji.

Wyznaczony na złożenie sprawozdania termin jest terminem odpowiednim, wystarczającym do wykonania nałożonego obowiązku.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w punkcie II sentencji decyzji.

POUCZENIE:

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 1 i 2 k.p.c. - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i konsumentów
Dyrektor Delegatury w Gdańsku
Roman Jarząbek

Otrzymuje:

Zakład Gospodarki Komunalnej w Rzeczenicy Sp. z o.o.
ul. Człuchowska 11
77- 304 Rzeczenica

